

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **T. K. O. T.**, zastoupená Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 3. 2017, č. j. MV-21664-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 25. 4. 2018, č. j. 51 A 40/2017 – 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **ne p ř i z n á v á**.
- II. Žalobkyni **se u k l á d á** povinnost zaplatit ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala blanketní kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“), jímž byla zamítnuta její žaloba ve věci žádosti o udělení povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

[2] Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka navrhla, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Návrh nicméně do dne vydání tohoto usnesení nijak neodůvodnila, ačkoli v kasační stížnosti avizovala doplnění odůvodnění do deseti dnů a v usnesení tohoto soudu ze dne 19. 6. 2018 byla upozorněna, že je třeba návrh neprodleně doplnit, jinak mu nemůže být vyhověno.

[3] Nejvyšší správní soud na úvod poznamenává, že o návrhu na přiznání odkladného účinku by měl zásadně rozhodnout až po vyjádření žalované. Právo na vyjádření však není absolutní a musí být vykládáno v souladu se smyslem a účelem institutu odkladného účinku. Povinnost zaslat návrh k vyjádření však nevzniká, pokud by tím byla ohrožena včasnost zásahu soudu nebo by hrozilo, že následné rozhodnutí soudu o přiznání

odkladného účinku nebude mít potřebný efekt (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 2 Azs 36/2017 – 17). V této věci Nejvyšší správní soud žalovanou prozatím informoval pouze o probíhajícím řízení o kasační stížnosti a o tom, že stěžovatelka podala návrh na přiznání odkladného účinku. Znění návrhu žalované zasláno nebylo, neboť její stěžovatelka podala pouze blanketně.

[4] Podle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. lze kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže 1) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže 2) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Soudní řád správní koncipuje institut odkladného účinku jako mimořádné opatření. Jedná se o výjimku z pravidla, která musí být vyhrazena pro ojedinělé případy, jež naplňují zákonem předepsané podmínky. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy přitom má stěžovatel, od něhož se tak především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí vznikne nepoměrně větší újma než jiným osobám, vysvětlení, v čem tato újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[6] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že stěžovatelka žádné důvody pro udělení odkladného účinku neuvedla, návrh by proto soud mohl bez dalšího shledat nedůvodným. Přesto však v obecné rovině uvážil, zda by procesní situace žalobkyně mohla implikovat úvahy, jež by mohly opodstatnit pozastavení účinků napadeného rozhodnutí. Předmětem řízení v nyní projednávané věci je přezkum rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí, kterým byla zamítnuta její žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu na území České republiky. Důsledkem rozhodnutí žalované tak sice bylo, že stěžovatelka nedosáhla na určitou formu pobytového statusu, bezprostředním následkem nabytí právní moci rozhodnutí žalované však není to, že by stěžovatelka byla státní mocí nucena území České republiky opustit. K tomu by mohlo dojít až při uložení správního vyhoštění s vymezením doby, po kterou by jí nebylo umožněno vstoupit na území členských států Evropské unie (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2017, č. j. 1 Azs 156/2017 – 21, nebo ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38; obdobně viz usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 4. 2012, sp. zn. Pl. ÚS 23/11, bod 32). Napadené rozhodnutí žalované v tomto řízení neukládá stěžovateli povinnost vycestovat, ani ji nenutí pobývat na území České republiky nelegálně. Neudělení jednoho pobytového oprávnění neznamena, že stěžovatelka nemůže zažádat o jiné pobytové oprávnění, a získat tak na území České republiky legální pobytový status. Nejvyšší správní soud proto po posouzení povahy napadeného správního rozhodnutí dospěl k závěru, že výkon, resp. jiné právní následky napadeného rozsudku pro stěžovatelku samy o sobě nepředstavují bezprostředně hrozící újmu na právech. Není proto splněna hned první podmínka pro přiznání odkladného účinku. Nadto, Nejvyšší správní soud zohlednil, že krajský soud odkladný účinek žalobě nepřiznal, takže napadené rozhodnutí už několik měsíců účinky vyvolává.

pokračování

[7] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka neosvědčila naplnění už první ze dvou podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., a proto nemohlo být jejímu návrhu vyhověno (výrok I.).

[8] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatkové povinnosti, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení. Soudní poplatek ve výši 1000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatelka zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, závazný variabilní symbol pro identifikaci platby: **1020518218**.

[9] Veškeré písemnosti je třeba zaslat ke sp. zn. 2 Azs 182/2018 na adresu Nejvyšší správní soud, Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, případně elektronicky na elektronickou podatelnu (podatelna@nssoud.cz) nebo do datové schránky Nejvyššího správního soudu (wwjaa4f).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. července 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 Azs 182/2018

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓